

Î N C H E I E R E

19 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Viorica Hido (Ungureanu), în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Liusei Gorbatiuc împotriva Vioricăi Hido (Ungureanu) cu privire la declararea nulității testamentului, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2013, prin care a fost admis apelul declarat de către Liusea Gorbatiuc, casată hotărîrea Judecătoriei Botanica mun.Chișinău din 13 noiembrie 2012 și emisă o nouă hotărîre,

c o n s t a t ă

La 28 ianuarie 2010 Liusea Gorbatiuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Vioricăi Hido (Ungureanu) cu privire la declararea nulității testamentului.

În motivarea acțiunii a indicat că, apartamentul nr.20 din str.Minsk, 26/2, mun.Chișinău aparține în drept de proprietate părinților săi Andrei Filipopolschi și Evdochiei Filipopolscaia.

Menționează că, tatăl Andrei Filipopolschi a decedat la 02 februarie 1998 și în apartament a rămas să locuiască mama Evdochia Filipopolscaia. Pînă la decesul acesteia, 03 aprilie 2008, reclamanta a avut grijă de ea, o vizita aproape zilnic. Mama Evdochia Filipopolscaia, nu avea careva secrete față de ea.

La 3 luni după decesul mamei, a venit din Canada fiica ei, Viorica Ungureanu (actualmente Hido) care a declarat că bunica Evdochia Filipopolscaia i-a lăsat testament pentru apartamentul menționat.

La solicitările ei insistente, i s-a prezentat o copie a acestui testament, în care este indicat că este autentificat de notarul Tereza Anton la 21 mai 2001 și înregistrat cu nr.1947.

La examinarea atentă a copiei de pe testament, au apărut dubii referitor la veridicitatea lui, deoarece mama ei, Evdochia Filipopolscaia, în toți anii cît a fost îngrijită de reclamantă, nu i-a spus despre existența testamentului, iar semnătura testatoarei aplicată pe testament se deosebește radical de semnătura mamei sale.

Consideră reclamanta că, semnătura din numele mamei ei pe testament nu a fost efectuată de ea, dar de o altă persoană, din ce rezultă că a fost falsificat, fapt ce poate fi dovedit prin rapoartele expertizei grafologice. Faptul ilegalității acestui testament se

confirmă și prin lipsa înregistrării lui în Registrul testamentelor înregistrate (varianta electronică) de la Ministerul Justiției.

Solicită declararea nulității testamentului întocmit din numele Evdochia Filipopolscaia la 21 mai 2001, autentificat de notarul privat Tereza Anton și înregistrat cu nr.1947.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun.Chișinău din 13 noiembrie 2012 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2013 a fost admis apelul declarat de către Liusea Gorbatiuc, casată hotărârea Judecătoriei Botanica mun.Chișinău din 13 noiembrie 2012 și emisă o nouă hotărâre de admiterea a acțiunii. S-a declarat nulitatea testamentului întocmit din numele Evdochiei Filipopolscaia la 21 mai 2001, autentificat de notarul privat Tereza Anton și înregistrat cu nr. 1947. S-a încasat de la Viorica Hido (Ungureanu) în beneficiul Liusei Gorbatiuc cheltuielile de judecată în sumă de 6200 lei.

La 20 decembrie 2013 Viorica Hido (Ungureanu) a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2013, solicitând admiterea recursului casare deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2013 și menținerea hotărârii Judecătoriei Botanica mun.Chișinău din 13 noiembrie 2012.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, iar la emiterea acesteia instanța a apreciat probele arbitral.

Studiind temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Viorica Hido (Ungureanu) nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Viorica Hido (Ungureanu) în esența lor sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Viorica Hido (Ungureanu) ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Viorica Hido (Ungureanu) se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat